

<https://eba.com.ua/avtomatyzatsiya-biznes-protseviv-suchasnyj-trend-chy-sposib-pidvyshhennya-efektyvnosti-biznesu/>

3. *Mykhailyshyn Roman 10 причин опануванню Intelligent Automation*—[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://dou.ua/lenta/articles/reasons-to-learn-intelligent-automation/>

ВАСИЛЬ ЛОБУРЕЦЬ – ОРГАНІЗАТОР НАУКОВОЇ РОБОТИ ТАЛАНОВИТОЇ МОЛОДІ

*Семеновська Л. А., Єрмоленко О. В.
Полтава, Україна*

На сучасному етапі розвитку інформаційного суспільства зростає необхідність якісної професійної підготовки здобувачів вищої освіти на рівні міжнародних вимог, формування світового освітньо-наукового простору, що ґрунтується на єдиних принципах організації та стандартах якості. Провідною метою наукової, науково-технічної та інноваційної політики системи вищої освіти є: забезпечення підготовки спеціалістів, наукових та науково-педагогічних кадрів на рівні світових кваліфікаційних вимог, результативне застосування її інноваційного, освітнього, науково-технічного потенціалу для поступу економіки та вирішення соціальних завдань. Науково-дослідна робота студентів – ефективний засіб підготовки якісно нових фахівців у вищій школі. Наукова робота максимально розвиває індивідуальні здібності, нестандартне мислення, дослідницькі навички студентів, дозволяє здійснювати підготовку ініціативних і креативних фахівців, розвиває наукову інтуїцію, творчий і практико орієнтований підхід до розуміння і виконання поставлених завдань.

З огляду на це важливим є дослідження кращого вітчизняного досвіду організації наукової роботи студентів. До когорти талановитих педагогів-учених, які займалися цієї проблемою належить доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і технік України, академік УАН Василь Єгорович Лобурець (1930–2006).

З майже п'яти десятиліть плідної праці, понад сорок років Василь Єгорович пов'язав з одним місцем роботи – Полтавським національним педагогічним університетом імені В. Г. Короленка. У 1953 р. Василь Єгорович закінчив навчання в університеті (із відзнакою), а з 1956 р. вже працював відповідно до розподілу в Полтавському педагогічному інституті (тепер – ПНПУ імені В. Г. Короленка), спочатку на посадах асистента, старшого викладача (1960 р.), доцента (1965), завідувача кафедри історії СРСР і УРСР (1968–1971 рр.). Захистивши в 1963 р.

кандидатську дисертацію в Харківському державному університеті, що була присвячена історії робітничого класу України в 1921–1925 рр., В. Лобурець продовжив наукову діяльність. Так, в 1971 р. з метою написання докторської дисертації він перейшов на 2 роки на посаду старшого наукового співробітника. Після завершення дослідження Василь Єгорович знов працював доцентом кафедри історії СРСР і УРСР. З 1981 по 1996 рр. – проректор з наукової роботи, 1990 р. – завідувач кафедри СРСР, 1991 р. – завідувач кафедри історії східного слов'янства, 1993 р. – завідувач кафедри історії України, 1997 р. – завідувач кафедри всесвітньої історії.

З 1981 року В. Лобурець працював проректором з наукової роботи в Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка і був безпосереднім організатором наукових досліджень, які в той час активно здійснювалися в стінах цього закладу вищої освіти. Так, Василь Єгорович був залучений до розробки низки інноваційних освітніх проєктів, зокрема експериментальної програми «Учитель: школа – педвуз – школа» (1985 р.); обласної комплексної програми «Національне виховання: регіональний аспект» на період до 2000 року (1995 р.). На посаді проректора з наукової роботи яскраво виявився його талант організатора науки. Упродовж 1981–1985 рр. інститут проводив Республіканську олімпіаду «Студент і науково-технічний прогрес» з педагогіки, а у 1986–1990 рр. – Всесоюзну олімпіаду з педагогіки. У 1991 р. в Полтавському педагогічному було започатковано проведення всеукраїнських студентських олімпіад з української мови і літератури [2, с. 17]. Як правило, Василь Єгорович був головою журі, йому подобалося працювати з талановитою молоддю. Студенти відзначали його об'єктивність і справедливість, про що свідчать їх публікації в тогочасних газетах [3, с. 186].

У 1992 р. за активного сприяння вченого було засновано аспірантуру. Варто зауважити, що за роки існування аспірантури в Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка підготовлено близько 300 кандидатів наук і докторів філософії. Його студент, нині відомий учений-історик Ю. Волошин згадує свого педагога таким чином: «Професор Василь Єгорович Лобурець, який був тоді проректором з наукової роботи читав спецкурс «Основи наукових досліджень». Коли він викладав його я ще й не мріяв займатись чимсь подібним, але чомусь багато з того, що тоді говорив Василь Єгорович я запам'ятав і згодом використав на практиці. А ще від Василя Єгоровича, ми вперше почули слово «комп'ютер». Буквально перед нашим вступом він відвідав у складі якоїсь делегації з УРСР Канаду. В одному з університетів побачив персональні комп'ютери. Потім 1 вересня, на вступній лекції для першокурсників

захоплено про це розповідав. Я пам'ятаю, що нарахував тоді у його виступі 23 згадки цього слова. Очевидно тоді в мені вже підсвідомо зародилася любов до математичних методів та контент-аналізу» [1].

Василь Єгорович мав глибоке переконання, що наукова діяльність є дієвим засобом навчання й виховання молодого покоління. Це – провідна педагогічна ідея творчості В. Лобурця, яка сьогодні набуває особливої актуальності в умовах якісних змін вищої освіти України.

Список використаних джерел:

1. Волошин Ю. Якщо Ви серйозно обрали фах історика, то налаштовуйтеся на важку системну роботу. URL: <https://uamoderna.com/jittepis-istory/voloshyn>.
2. Лобурець В. Є. Полтавський державний педагогічний інститут імені В. Г. Короленка. Полтава, 1994. – 25 с.
3. Подих столітньої історії. Полтавський педагогічний університет. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2014. – 216 с.

МУЗИЧНА ОСВІТА В ЕПОХУ ЦИФРОВІЗАЦІЇ В КИТАЙСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ

*Собченко Т. М., Му Веньлун
Харків, Україна*

Музична освіта для Китайської Народної Республіки (КНР) є унікальною та особливою сферою освіти, котра має давню історію. Проте, впровадження та стрімкий розвиток інформаційних, цифрових технологій, як засобів реалізації процесу викладання та навчання, привели до розробки інноваційних концепцій викладання та методів навчання у закладах освіти.

Так, на одній із проведених Міністерством освіти КНР 9 грудня 2021 року Всесвітньої конференції «Разом в майбутнє – провідні інновації у вищій освіті в цифрову епоху» учасники зазначили, що «2020 рік являється переломним роком в історії людства, а спонтанна епідемія поставила безпрецедентні завдання перед світовою вищою освітою...» [1]. Глибока інтеграція інформаційно-цифрових технологій в освіті стане майбутньою тенденцією, а форма онлайн-навчання у вишах буде продовжувати змінюватися [там само].

Широке використання онлайн-технологій в музичній освіті надасть можливість здобувачам вчитися та розвиватися відповідно до їхніх потреб. Технології глобальних даних, штучного інтелекту та VR-освіта суттєво змінюють парадигму онлайн-освіти. Щодо VR-освіти, яка активно починає розвиватися, слід зазначити, що вона відкриває можливості створення віртуальних навчальних середовищ, які